

Reformatorisch Dagblad

„Canon is lichtpuntje in het onderwijs”

17-10-2006 11:38 | Cultuurredactie

MACKAY...nieuwe plaatsbepaling...

GOUDA - Dr. Ewald Mackay ziet de maandag gepresenteerde canon als een „lichtpuntje” te midden van de zorgen over cultuur en onderwijs.

Mackay, docent geschiedenis en cultuur en maatschappij (cuma) aan hogeschool Driestar educatief in Gouda, juicht het idee van een canon toe. „De toelichting van de commissie bij de canon opent met een citaat uit de Bijbel: „Waar het visioen ontbreekt, verwildert het volk.” Deze historische canon is nog geen visioen, maar hij opent misschien wel het perspectief op een visioen. Ik zie de canon als een nieuwe plaatsbepaling in de tijd.”

Waarom zouden alle Nederlanders dit moeten weten?
„Er is een grote traditie van gestolde waarheid, goedheid en schoonheid. Je moet dan denken aan namen als Augustinus en Bach, de echt grote figuren. Die grote traditie weerspiegelt zich in de geschiedenis van een land. Ik ben niet op zoek naar informatie, maar naar kennis. Kennis die zich van binnen verankert: dán wordt het wijsheid.”

Bent u tevreden met de vijftig onderwerpen die de commissie heeft gekozen?
„Ik vind het een redelijk goede keuze. Wel had men misschien moeten kiezen tussen óf allemaal namen als symbolen, óf allemaal algemene begrippen, zoals Tweede Wereldoorlog. Namen als symbolen zou ik mooier hebben gevonden.”

Kun je een objectieve canon maken?
„Nee, een objectieve canon is onmogelijk. Alle wetenschap is immers interpretatie vanuit aannames, ook de geschiedwetenschap. De canon zelf weerspiegelt onze cultuur. De auteurs zeggen daarover: „De canon is een positieve factor. Niet tegen de moderniteit gericht, maar juist een waardevolle kracht daarachter.” Geschiedenis is voor hen ten diepste een autonoom, in zichzelf rustend, menselijk proces. Voor mij zou de onderstroom van een canon mogen zijn dat hij gedragen wordt door God.”

Nederland is altijd een christelijke natie geweest. Komt dit voldoende tot uitdrukking?
„In de zaken die genoemd worden zeker, al eindigt het wat vroeg met de Statenvertaling in 1637. Veel wordt niet genoemd. Minimaal hadden er nog bij moeten: Réveil, kerkstrijd, verzuiling en secularisatie.”

Wat vindt u, bezien vanuit christelijk perspectief, van de gekozen personen?
„Als Annie M. G. Schmidt erin staat, dan weet ik nog wel een paar andere namen die er in zouden moeten: Bonifatius, Van Leeuwenhoek, vader en zoon Huygens, Groen van Prinsterer en vele anderen.”

De commissie gebruikt de canon niet voor integratie en burgerschapsvorming. Goed idee?
„Ja, daar ben ik het mee eens. Integratie als oogmerk is absoluut secundair. Ik vind het heel goed om eerst tot onszelf in te keren en in tijden van grote identiteitsloosheid te zoeken naar ons wezen. Als Nederlander ben je drager van een rijke traditie. Je moet iets uitstralen waar anderen jaloers op kunnen zijn.”

De canon wil een fundament zijn waarop voortgebouwd kan worden. Gaat dat u lukken in de lessen?

„Ik probeer al te midden van welke structuur dan ook mijn leerlingen en studenten de spiegel van de beschavingsgeschiedenis voor te houden. Ik nodig hen uit zélf dragers van de grote traditie te worden, bijvoorbeeld door verhalen te vertellen en de leerlingen aan het denken te zetten. Soms ontstaan er dan de mooiste momenten. Daar ben ik dankbaar voor.

Tegelijk maak ik me zorgen over ons onderwijs en onze cultuur. Ik hoop op een ommekeer en zie deze canon als een lichtpuntje. Ook hoop ik dat er meer eeuwigheidslicht gaat vallen over de geschiedenis van onze Lage Landen.”

[Zie ook](#)

- [Iedereen mag iets van canon vinden](#)
- [De canon van onze historie en cultuur](#)
- [Canon vat onze historie samen](#)

[Dossier](#)

- [Nieuwsoverzicht oktober 2006](#)